

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/237/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612208088
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5612208088.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, v zastúpení ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom Justičná 9, 811 07 Bratislava, proti odporkyni: S. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. X. Z. XXXX/X, XXX XX W. I., t. č. bytom D. XXXX/X, XXX XX W. I., o zaplatenie 209,25 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/116/2012-49 zo dňa 28. septembra 2012, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok okresného súdu vo výroku v ktorom súd prvého stupňa vo zvyšnej časti žalobu zamietol a zrušuje rozsudok i vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania.

N e d o t ý k a s a ostatných výrokov rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 75,19 Eur, ktorú sumu súd povoľuje odporkyni splácať v 15,- Eur mesačných splátkach, vždy do každého pätnásteho dňa toho-ktorého mesiaca, pričom prvá splátka je splatná právoplatnosťou rozsudku a nezaplatením čo i len jednej splátky sa stane splatným celý dlh, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 100,29,- Eur od 30.12.2009 do 26.09.2010, zo sumy 87,74 Eur od 27.09.2010 do 03.11.2011 a zo sumy 75,19 Eur od 04.11.2011 do zaplatenia (výrok I.). Súd žalobu o zaplatenie 0,125% úroku z omeškania zo sumy 209,25 Eur od 30.12.2009 do zaplatenia zastavuje (výrok II.). Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol (výrok III.). Odporkyni náhradu trov konania súd nepriznal (výrok IV.).

Okresný súd mal preukázanú čiastočnú dôvodnosť žaloby a v opodstatnenej časti návrhu navrhovateľa i vyhovel (výrok I.). V konaní mal preukázané, že medzi navrhovateľom a odporkyňou bola 21.05.2008 uzatvorená zmluva o úvere (za účinnosti Zákona č. 258/2001 Z. z.), uvedená zmluva mala charakter spotrebiteľskej zmluvy, keďže bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou si zmluvné strany dojednali poskytnutie úveru vo výške 291,84 Eur, tento úver sa odporkyňa zaviazala uhradzovať v 36 mesačných splátkach po 12,55 Eur. Odporkyňa porušila svoju povinnosť vyplývajúcu z úverovej zmluvy, navrhovateľ preto zosplatnil úver 29.12.2009. Nakoľko v úverovej zmluve absentuje údaj o priemernej RPMN, okresný súd považoval úver za bezúročný a bez poplatkov. Odporkyni úver bol poskytnutý v sume 291,84 Eur, z tejto sumy do zosplatnenia zaplatila 203,27 Eur, po zosplatnení 2 krát 12,55 Eur, a to v dňoch 27.09.2010 a 04.11.2011, teda súdom priznaná istina predstavuje 75,19 Eur. Postupom podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka navrhovateľovi priznal súd i úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 100,29 Eur od 30.12.2009 do 26.09.2010 kedy došlo k čiastočnej úhrade 12,55 Eur a zo sumy 87,74 Eur od 27.09.2010 do 03.11.2011 kedy došlo k ďalšej úhrade sumy 12,55 Eur. V zostávajúcej časti súd konanie podľa § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil. Pokiaľ sa podanou žalobou navrhovateľ domáhal zaplatenia zmluvnej pokuty v sume 3,28 Eur dojednanú v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., súd navrhovateľovi túto

zmluvnú pokutu nepriznal, nakoľko podmienkou platného dojednania zmluvných strán o zmluvnej pokute je podľa § 544 ods. 2 OZ jej písomná forma, nie odkaz na prílohu k zmluve.

Okresný súd pri právnom posúdení veci aplikoval ust. § 4 ods. 1, 2, 4, 5 Zákona č. 258/2001 v znení účinnom do 31.07.2008 v spojení s ust. § 25 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a v spojení s § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodoval podľa § 142 ods. 2 O.s.p., konštatoval úspech navrhovateľa v rozsahu 36% (súdom priznaná suma bola 75,19 Eur zo žalovanej sumy 209,25 Eur), úspech odporkyne v rozsahu 64%. Prevažne úspešná odporkyňa by mala právo na náhradu trov konania, avšak tejto účastníčke súd náhradu trov nepriznal, pretože si trovy neuplatnila, ani jej preukázateľné trovy konania nevznikli.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Podľa obsahu podaného odvolania je odvolaním napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým žalobu vo zvyšnej časti okresný súd zamietol. V tejto časti odvolateľ vytýkal nesprávne právne posúdenie veci. Nesúhlasil so záverom súdu prvého stupňa, keď návrh zamietol vo zvyšku na tom základe, že v úverovej zmluve absentuje údaj o priemernej RPMN a následne keď okresný súd považoval úver za bezúročný a bez poplatkov. Poukazoval na ust. Zákona č. 568/2007 Z. z. v účinnom znení od 01.01.2008, ktorým bol novelizovaný Zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1968 Zb. o slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov keď v zmysle označených právnych predpisov sa zaviedla povinnosť pre veriteľov uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“) na príslušný spotrebiteľský úver, platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 zákona. V súlade s § 2 Vyhlášky Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 660/2007 Z. z. o predkladaní údajov veriteľmi poskytujúcimi spotrebiteľské úvery, Ministerstvo financií Slovenskej republiky na svojej internetovej stránke prvýkrát zverejnilo priemerné hodnoty RPMN na jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov dňa 29.04.2008.

Podľa § 8aa ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch: Zmluva o spotrebiteľskom úvere a formulár (§ 3 ods. 5) musí obsahovať prvýkrát priemernú hodnotu RPMN (§ 4 ods. 2 písm. k/) do dvoch mesiacov po jej zverejnení podľa § 7a ods. 2, z toho vyplýva, že všetci veritelia boli povinní v zmluve a vo formulári uvádzať priemernú hodnotu RPMN od 29.06.2008. Odvolateľ zvýraznil, že zmluva, ktorá založila medzi jej účastníkmi právny vzťah bola uzavretá 21.05.2008 t.j. v čase keď ešte veritelia neboli povinní podľa zákona uvádzať v zmluve predmetný údaj. Pokiaľ okresný súd považoval úver za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie údajov o priemernej RPMN v úverovej zmluve, a teda z dôvodu absencie údajov, ktorý podľa vyššie citovanej právnej úpravy v čase uzavretia zmluvy nebol povinným údajom, vec nesprávne právne posúdil a nesprávne rozhodol. K odvolaniu pripojil aj písomné stanovisko Ministerstva financií Slovenskej republiky - odpoveď na žiadosť zo dňa 1.10.2012 k aplikácii § 7a ods.2 Zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch novelizované Zákonom č.568/2007 Z.z. v účinnom znení od 1. januára 2008, ďalej k aplikácii § 8aa ods. 1 zákona a k ust. § 2 Vyhlášky Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 660/2007 Z.z. o predkladaní údajov veriteľmi poskytujúcimi spotrebiteľské úvery.

Odvolateľ sa nestotožnil so záverom súdu prvého stupňa ani v časti zamietnutia návrhu na uplatňovanú zmluvnú pokutu dojednanú v úverových zmluvných podmienkach, keď súd svoje rozhodnutie v tejto časti zamietnutia návrhu zdôvodnil neplatným dojednaním o zmluvnej pokute. Poukazoval na to, že úverové zmluvné podmienky sú podľa úverovej zmluvy jej neoddeliteľnou súčasťou ako to vyplýva z ustanovení na prvej strane úverovej zmluvy, požiadavka písomnej formy je zachovaná tak ako to z úverovej zmluvy vyplýva, klient svojim podpisom potvrdil, že so zmluvnými podmienkami sa zoznámil, ustanovenia zmluvných podmienok sú zrozumiteľné, dostatočne určité a klient prejavil súhlas byť nimi viazaný. Odvolateľ sa preto domáhal zmeny napadnutého rozhodnutia, v rámci tejto zmeny žiadal vyhovieť návrhu v celom rozsahu a zaviazatť odporkyňu na náhradu trov konania, alternatívne, napadnuté rozhodnutie zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporkyňa písomné vyjadrenie k odvolaniu nepredložila.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal na to oprávnený účastník (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) preskúmal vec

v rozsahu danom v ustanovení § 212 ods. 1 O.s.p. a rozsudok súdu prvého stupňa vo výrokoch (zamietnutie žaloby vo zvyšku a v súvisiacom výroku o náhrade trov prvostupňového konania) zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ostatných výrokov rozsudku sa nedotýkal z dôvodu, že odvolanie navrhovateľa po vyhodnotení jeho obsahu smerovalo do výroku, v ktorom jeho návrh bol zamietnutý vo zvyšku a do súvisiaceho výroku o náhrade trov prvostupňového konania.

V preskúmvanej veci okresný súd správne konštatoval, že uzatvorením zmluvy dňa 21.05.2008 jej účastníci založili spotrebiteľský právny vzťah, uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Podľa názoru odvolacieho súdu na daný právny vzťah treba aplikovať ustanovenia zákona o spotrebiteľskom úvere (Z.č. 258/2001 Z.z.) v účinnom znení ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, t.j. ku dňu 21.05.2008 a nie je možné aplikovať ustanovenia označeného právneho predpisu účinné ku 31.07.2008 v spojení s § 25 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Správne poukazuje odvolateľ na to, že Zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch bol novelizovaný s účinnosťou od 01.01.2008 Zákonom č. 568/2007 Z. z. Označeným právnym predpisom bolo novelizované i znenie § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z. z. podľa tohto ustanovenia zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať aj ďalšie obligatórne náležitosti, medzi nimi podľa písm. k/ aj „priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2.“

Podľa § 7a ods. 2 označeného právneho predpisu (krajský súd opätovne poukazuje na novelizované ustanovenie Zákonom č. 568/2007 Z. z. s účinnosťou od 01.01.2008) ministerstvo, Národná banka Slovenska alebo nimi určená osoba zverejňujú informácie z údajov podľa odseku 1.

Podľa § 7a ods. 1 veriteľ je povinný predkladať ministerstvu a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch.

Podľa § 8aa (prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2008) ods. 1 „zmluva o spotrebiteľskom úvere a formulár (§ 3 ods. 5) musí obsahovať prvýkrát priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 4 ods. 2 písm. k/) do dvoch mesiacov po jej zverejnení podľa § 7a ods. 2.

Správne zistil okresný súd, že sporná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala údaj o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov. Je ale jednoznačné, že uvedenie tohto údaju - ako nového zmluvného inštitútu zároveň aj obligatórnej náležitosti v spotrebiteľskej zmluve (v zmysle novely ust. § 4 ods. 2 písm. k/ Zákona č. 258/2001 Z.z. v účinnom znení od 01.01.2008) zaväzovalo dodávateľa služby, avšak až s účinnosťou od 01.01.2008. Keďže sa jednalo o nový zmluvný inštitút zavedený zákonom v spotrebiteľských zmluvách, uvádzanie tohto údaju aj zákonodarca odvíjal od jeho zverejnenia podľa § 7a ods. 2 aplikovaného právneho predpisu. Zverejnenie údajov (oprávnenie zverejniť údaje o novoposkytnutých úveroch) zákonodarca zveril Ministerstvu financií, Národnej banke Slovenska alebo nimi určenej osobe. Podstatnú skutkovú otázku, ktorým dátumom došlo k zverejneniu údajov o priemerných hodnotách RPMN na jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov, okresný súd nezisťoval, zrejme i z dôvodu, že pri hodnotení podstatných skutkových i právnych otázok (vo vzťahu k zamietajúcej časti návrhu) vychádzal podľa názoru odvolacieho súdu z nesprávne aplikovaných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

Navrhovateľ preukázal, že Ministerstvo financií SR na svojej internetovej stránke prvýkrát zverejnilo priemerné hodnoty RPMN na jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov dňa 29.04.2008 a povinnosťou dodávateľov uvádzať priemernú hodnotu RPMN s poukazom na ust. § 8aa ods. 1 Zákona o spotrebiteľskom úvere ako obligatórnej náležitosti zmluvy bola až od 29.06.2008. Zmluva o spotrebiteľskom úvere medzi účastníkmi konania bola uzatvorená 21.05.2008. Za tejto situácie je potom nesprávny záver okresného súdu o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov a v tejto časti musel krajský súd konštatovať opodstatnenosť odvolania navrhovateľa. V ďalšom konaní okresný súd vyrieši, či vychádza uplatnená výška poplatkov (v dôvodoch rozhodnutia uvedie ich konkrétnu výšku a charakter) z prijateľnej a platnej zmluvnej podmienky, prihliadne pri tom na aplikáciu princípov ochrany spotrebiteľa v posudzovanom spotrebiteľskom vzťahu.

Pokiaľ odvolateľ namietal nepriznanie nároku na uplatňovanú zmluvnú pokutu - v tejto časti s jeho odvolaním sa krajský súd nestotožnil. Závery súdu prvého stupňa konštatujúce neplatnosť zmluvného dojednania o zmluvnej pokute sú v písomnom odôvodnení rozhodnutia zodpovedané a majú svoj zákonný rámec.

Zrušenie rozsudku okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku má za následok i zrušenie rozsudku v súvisiacom výroku o náhrade trov prvostupňového konania. V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie prípustné **n i e** .